

Тема: Елеватор

1. Бесіда

Хліб займає особливе місце в нашому харчуванні. Без хліба неможливо уявити харчовий раціон людини. Непросто приходить хліб на наш стіл.

Діти з чого починається Хлібний каравай? (*Хлібний каравай починається з зернини*)

Діти а ви знаєте скільки зерен треба на випічку лише одного батона? (*1200 зерен*).

Давайте пригадаємо, як же до нашого столу приходить хліб?

1. Перш, ніж хліб потрапить до нас на стіл, його треба виростити. Спочатку поле засівають.

2. Потім чекають появи сходів

3. Формуються колосся, дозрівають на сонечку, встигають і гнуться до землі

4. Осінь - пора збору врожаю. Зерна збирають комбайни.

5. Везуть на елеватор, де зерно просихає

Для чого потрібен елеватор? Елеватор потрібен для створення зернових запасів різного призначення.

головні завдання елеватора:

- створення запасів, тому що зерно збирається восени, а потребуємо ми цілий рік
- накопичення зерна
- збереження зерна, зерно повинно постійно просушуватися, щоб не зіпсувалося.

Діти які ще зерна зберігаються в елеваторах?

рис, гречка, овсяника, пшоно, насіння, хміль

Завдання 1 (прочитати, перекласти жестовою мовою)

ШМАТОК ХЛІБА

Це було в одній школі. Після уроків до їдальні зайшла група подовженого дня — ці діти залишаються в школі до вечора, бо їхні батьки на роботі. Посідали за стіл. Перед кожним уже стояла миска борщу, тарілка з котлетою і склянка компоту. Лежав і шматок хліба.

П'ятикласник Семен Кравченко з їв борщ, котлету, випив компот, йому

не вистачило свого хліба, і він узяв шматок, що лежав біля сусідової тарілки. А сусід, його товариш, у цей час чергував на кухні, він мав пообідати трохи згодом.

Семен з їв мало не весь товаришів хліб, а шматочок, що залишився, непомітно кинув під стіл.

Ось усі діти вже пообідали. Вони ждали, що вихователь, який сидів навпроти Семена, скаже: «Вставайте», і всі підуть на майдан грати в м'яча.

Та вихователь мовив:

— Посидьте хвилинку. Розповім одну давню пригоду. Це було в роки війни. Воювали ми з ворогом у далекій південній пустелі. На сотні кілометрів мертві піски, води ні краплини, спека страшена. Послав командир двох солдатів у розвідку. Треба було йти три ночі. Удень ніяк було йти. Взяли солдати по великій флязі води, сумки з сухарями. Цілу ніч ішли. Вранці зупинились, нагорнули великий пагорб піску й лягли на цілий день. Один солдат, Микола, заснув. Другий, Андрій, тихо зняв його флягу й став пити. Раз напився, вдруге, втретє. До вечора видудлив усю воду. Увечері рушили в дорогу. Хотів Микола відпити ковток, а води немає. Попробував Андрієву флягу — теж порожня. А навколо ж мертва безводна пустеля. Загинули обидва солдати. Пустеля не жартує. Подумайте, діти, над цією бувальщиною.

А Семенові Кравченку хоч крізь землю провались. І очі звести несила.